

**LEGE nr. 219 din 23 iulie 2015 (*actualizată*)
privind economia socială**

EMITENT: PARLAMENTUL

**Data intrării în vigoare:
27 August 2015**

**Forma consolidată valabilă la data de
07 August 2018**

*) Notă CTCE:

Forma consolidată a [Legii nr. 219/2015](#), publicate în Monitorul Oficial nr. 561 din 28 iulie 2015, la data de 07 August 2018 este realizată prin includerea modificărilor și completărilor aduse de [LEGEA nr. 210 din 9 noiembrie 2016](#).

Conținutul acestui act aparține exclusiv S.C. Centrul Teritorial de Calcul Electronic S.A. Piatra-Neamț și nu este un document cu caracter oficial, fiind destinat informării utilizatorilor.

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

(1) Prezenta lege are ca obiect reglementarea domeniului economiei sociale, stabilirea măsurilor de promovare și de sprijinire a economiei sociale.

(2) Prin prezenta lege se reglementează și condițiile de atestare, de către autoritățile publice, a întreprinderilor sociale și a întreprinderilor sociale de inserție.

ART. 2

(1) Economia socială reprezintă ansamblul activităților organizate independent de sectorul public, al căror scop este să servească interesul general, interesele unei colectivități și/sau interesele personale nepatrimoniale, prin creșterea gradului de ocupare a persoanelor aparținând grupului vulnerabil și/sau producerea și furnizarea de bunuri, prestarea de servicii și/sau execuția de lucrări.

(2) Economia socială are la bază inițiativa privată, voluntară și solidară, cu un grad ridicat de autonomie și responsabilitate, precum și distribuirea limitată a profitului către asociați.

ART. 3

(1) În sensul prezentei legi, întreprinderile sociale pot fi:

a) societățile cooperative de gradul I, care funcționează în baza [Legii nr. 1/2005](#) privind organizarea și funcționarea cooperăției, republicată;

b) cooperativele de credit, care funcționează în baza [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006](#) privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 227/2007](#), cu modificările și completările ulterioare;

c) asociațiile și fundațiile, care funcționează în baza [Ordonanței Guvernului nr. 26/2000](#) cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 246/2005](#), cu modificările și completările ulterioare;

d) casele de ajutor reciproc ale salariaților, care funcționează în baza [Legii nr. 122/1996](#) privind regimul juridic al caselor de ajutor reciproc ale salariaților și al uniunilor acestora, republicată;

e) casele de ajutor reciproc ale pensionarilor, care sunt înființate și funcționează în baza [Legii nr. 540/2002](#) privind casele de ajutor reciproc ale pensionarilor, cu modificările și completările ulterioare;

f) societățile agricole, care funcționează în baza [Legii nr. 36/1991](#) privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, cu modificările ulterioare;

g) orice alte categorii de persoane juridice care respectă, conform actelor legale de înființare și organizare, cumulativ, definiția și principiile economiei sociale prevăzute în prezenta lege.

(2) Pot fi întreprinderi sociale federațiile și uniunile persoanelor juridice prevăzute la alin. (1).

ART. 4

Economia socială se bazează pe următoarele principii:

a) prioritate acordată individului și obiectivelor sociale față de creșterea profitului;

b) solidaritate și responsabilitate colectivă;

c) convergența dintre interesele membrilor asociați și interesul general și/sau interesele unei colectivități;

d) control democratic al membrilor, exercitat asupra activităților desfășurate;

e) caracter voluntar și liber al asocierii în formele de organizare specifice domeniului economiei sociale;

f) personalitate juridică distinctă, autonomie de gestiune și independență față de autoritățile publice;

g) alocarea celei mai mari părți a profitului/excedentului financiar pentru atingerea obiectivelor de interes general, ale unei colectivități sau în interesul personal nepatrimonial al membrilor.

ART. 5

(1) Economia socială contribuie la dezvoltarea comunităților locale, crearea de locuri de muncă, implicarea persoanelor aparținând grupului vulnerabil, prevăzut de prezenta lege, în activități cu caracter social și/sau activități economice, facilitând accesul acestora la resursele și serviciile comunității.

(2) Economia socială are următoarele obiective:

a) consolidarea coeziunii economice și sociale;

b) ocuparea forței de muncă;

c) dezvoltarea serviciilor sociale.

(3) Îndeplinirea obiectivelor prevăzute la alin. (2) se realizează, în principal, prin următoarele activități de interes general:

a) producerea de bunuri, prestarea de servicii și/sau execuția de lucrări care contribuie la bunăstarea comunității sau a membrilor

acesteia;

b) promovarea, cu prioritate, a unor activități care pot genera sau asigura locuri de muncă pentru încadrarea persoanelor aparținând grupului vulnerabil;

c) dezvoltarea unor programe de formare profesională dedicate persoanelor din grupul vulnerabil;

d) dezvoltarea serviciilor sociale pentru creșterea capacității de inserție pe piața muncii a persoanelor din grupul vulnerabil.

ART. 6

(1) În sensul prezentei legi, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) activitate de interes general - orice activitate din domeniul economic, cultural-artistic, social, educațional, științific, al sănătății, sportului, locuirii, protecției mediului, menținerii tradițiilor, al cărei scop final este îndeplinirea obiectivelor prevăzute la art. 5 alin. (2);

b) activitate cu caracter social - activitate care urmărește interesul general, în realizarea nevoilor sociale ale grupurilor vulnerabile, a prevenirii și combaterii riscului de excluziune socială și a promovării incluziunii sociale;

c) activitate economică - orice activitate generatoare de venit;

d) întreprindere socială - orice persoană juridică de drept privat care desfășoară activități în domeniul economiei sociale, care deține un atestat de întreprindere socială și respectă principiile prevăzute la art. 4;

e) întreprindere socială de inserție - întreprinderea socială care îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la art. 10 alin. (1);

f) atestat de întreprindere socială - forma prin care se recunoaște contribuția întreprinderilor sociale la dezvoltarea domeniului economiei sociale;

g) marca socială - forma de certificare a întreprinderilor sociale de inserție în scopul recunoașterii contribuției directe a acestora la realizarea interesului general și/sau la îmbunătățirea situației grupului vulnerabil;

h) grup vulnerabil - persoane sau familii care sunt în risc de a-și pierde capacitatea de satisfacere a nevoilor zilnice de trai, în conformitate cu prevederile [art. 6 lit. p\) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011](#).

(2) Apartenența la grupul vulnerabil se dovedește prin acte eliberate de autorități sau, după caz, alte categorii de persoane juridice cu competențe în domeniu. Modalitatea de certificare a apartenenței la grupul vulnerabil se reglementează prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

ART. 7

Autoritățile administrației publice centrale și locale sprijină activitățile de economie socială prin:

a) recunoașterea rolului întreprinderilor sociale prin acordarea atestatului de întreprindere socială;

b) recunoașterea rolului întreprinderilor sociale de inserție prin acordarea mărcii sociale;

c) dezvoltarea mecanismelor de sprijinire a întreprinderilor sociale de inserție;

d) promovarea și susținerea dezvoltării resurselor umane din domeniul economiei sociale;

e) participarea la activități de economie socială prin colaborare

în diferite forme, potrivit legii;

f) înființarea de centre de informare și consiliere în domeniul economiei sociale.

CAP. II

Întreprinderea socială

ART. 8

(1) Statutul de întreprindere socială se recunoaște prin acordarea unui atestat de întreprindere socială, denumit în continuare atestat.

(2) Atestatul se acordă la solicitarea persoanelor juridice prevăzute la art. 3 pe baza actelor de înființare și funcționare.

(3) Atestatul certifică scopul social al întreprinderii sociale și conformarea acesteia la principiile enunțate la art. 4.

(4) Atestatul se acordă acelor întreprinderi sociale care dispun prin actele de înființare și funcționare respectarea următoarelor criterii:

a) acționează în scop social și/sau în interesul general al comunității;

b) alocă minimum 90% din profitul realizat scopului social și rezervei statutare;

c) se obligă să transmită bunurile rămase în urma lichidării către una sau mai multe întreprinderi sociale;

d) aplică principiul echității sociale față de angajați, asigurând niveluri de salarizare echitabile, între care nu pot exista diferențe care să depășească raportul de 1 la 8.

(5) Atestatul se eliberează de către agenția județeană pentru ocuparea forței de muncă, respectiv a municipiului București, denumită în continuare agenție de ocupare, prin compartimentul pentru economie socială, prevăzut la art. 24 alin. (2).

(6) Atestatul se acordă pe o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea prelungirii, dacă se face dovada că sunt respectate condițiile care au stat la baza acordării acestuia.

(7) Procedura de acordare a atestatului, precum și condițiile de suspendare sau retragere a acestuia se reglementează prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

ART. 9

(1) Întreprinderea socială are următoarele obligații:

a) de a comunica agenției de ocupare orice modificări ale actelor de înființare sau constitutive, în termen de 15 zile de la modificare;

b) de a comunica agenției de ocupare rapoartele de activitate și situațiile financiare anuale; compartimentul județean pentru economie socială are obligația să asigure consultarea acestor documente de către orice persoană interesată;

c) de a publica, în extras, în termen de 3 luni de la încheierea anului calendaristic, raportul social anual privind activitatea desfășurată și situațiile financiare anuale în Registrul unic de evidență a întreprinderilor sociale, prevăzut la art. 27.

(2) Întreprinderile sociale se supun controlului cu privire la respectarea condițiilor legale de desfășurare a activității, anual, pentru a se verifica respectarea criteriilor care au stat la baza eliberării atestatului de întreprindere socială.

(3) Controalele prevăzute la alin. (2) se realizează de către organele de control ale Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice.

CAP. III

Întreprinderea socială de inserție

SECȚIUNEA 1

Definirea întreprinderii sociale de inserție

ART. 10

(1) Întreprinderea socială de inserție este întreprinderea socială care:

a) are, permanent, cel puțin 30% din personalul angajat aparținând grupului vulnerabil, astfel încât timpul de lucru cumulat al acestor angajați să reprezinte cel puțin 30% din totalul timpului de lucru al tuturor angajaților;

b) are ca scop lupta împotriva excluziunii, discriminărilor și șomajului prin inserția socioprofesională a persoanelor defavorizate.

(2) Procedura de verificare a îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) se reglementează prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

ART. 11

(1) Întreprinderile sociale de inserție au obligația de a asigura, pentru persoanele angajate, care fac parte din grupul vulnerabil, măsuri de acompaniament care să asigure inserția profesională și socială.

(2) Măsurile de acompaniament pot fi: informarea, consilierea, accesul la formele de pregătire profesională, adaptarea locului de muncă la capacitatea persoanei, accesibilizarea locului de muncă în funcție de nevoile persoanelor, precum și alte măsuri care au ca scop sprijinirea inserției profesionale și sociale.

(3) În vederea asigurării măsurilor de acompaniament, întreprinderile sociale de inserție colaborează cu serviciile publice de asistență socială de la nivel județean și local, agențiile de ocupare, centrele de furnizare de servicii integrate de asistență medicală, psihologică și socială pentru consumatorii și consumatorii de droguri dependenți, cu specialiști în domenii precum psihologie, asistență socială, adicții, pedagogie, formare profesională, ocupare, medicină, medicina muncii, economie socială.

SECȚIUNEA a 2-a

Marca socială

ART. 12

Statutul de întreprindere socială de inserție se certifică prin acordarea mărcii sociale.

ART. 13

(1) Marca socială cuprinde certificatul care atestă statutul de întreprindere socială de inserție, cu o valabilitate de 3 ani de la data emiterii, precum și un element specific de identitate vizuală, care se aplică în mod obligatoriu asupra produselor realizate sau a lucrărilor executate ori a documentelor care demonstrează prestarea unui serviciu.

(2) Statutul de întreprindere socială de inserție instituie următoarele obligații:

a) de a comunica agenției de ocupare orice modificări ale actelor de înființare sau constitutive, precum și rapoartele de activitate și situațiile financiare anuale; compartimentul județean pentru economie socială are obligația să asigure consultarea acestor documente de către orice persoană interesată;

b) de a publica, în extras, în termen de 3 luni de la încheierea

anului calendaristic, raportul social anual privind activitatea desfășurată și situațiile financiare anuale în Registrul unic de evidență a întreprinderilor sociale, prevăzut la art. 27. Modelul extrasului situațiilor financiare anuale se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului finanțelor publice, la inițiativa Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

(3) Întreprinderile sociale de inserție se supun controlului cu privire la respectarea condițiilor legale de desfășurare a activității, anual, pentru a se verifica respectarea condițiilor care au stat la baza eliberării mărcii sociale.

(4) Controalele prevăzute la alin. (3) se realizează de către organele de control ale Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

ART. 14

Procedurile de certificare și acordare a mărcii sociale, a elementului specific de identitate vizuală, procedurile privind întocmirea Raportului social anual privind activitatea desfășurată, precum și condițiile de suspendare, retragere sau anulare a mărcii sociale se reglementează prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

SECȚIUNEA a 3-a

Finanțarea întreprinderilor sociale de inserție și mecanismele de sprijinire și încurajare a acestora

ART. 15

Întreprinderile sociale de inserție pot fi finanțate din surse publice și/sau private, naționale ori internaționale, potrivit normelor juridice aplicabile fiecăreia dintre categoriile din care fac parte sursele de finanțare.

ART. 16

Întreprinderile sociale de inserție beneficiază de gratuitate pentru emiterea mărcii sociale și înregistrarea în Registrul unic de evidență a întreprinderilor sociale.

ART. 17

(1) Autoritatea contractantă, astfel cum aceasta este definită în [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#) privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 337/2006](#), cu modificările și completările ulterioare, are dreptul de a impune, în cadrul documentației de atribuire, condiții speciale, prin care se urmărește obținerea unor efecte de ordin social, care trebuie realizate de operatorii economici pentru îndeplinirea contractului.

(2) În formularea condițiilor speciale prevăzute la alin. (1), autoritatea contractantă are obligația respectării prevederilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#), aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 337/2006](#), cu modificările și completările ulterioare.

ART. 18

Întreprinderile sociale de inserție pot beneficia de consiliere gratuită la constituirea și/sau la dezvoltarea afacerii, prin compartimentele de specialitate de la nivelul agenției de ocupare.

ART. 19

(1) Întreprinderile sociale de inserție pot beneficia de următoarele facilități din partea autorităților administrației publice locale:

a) atribuirea unor spații și/sau terenuri aflate în domeniul public al unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale, cu respectarea prevederilor [Legii administrației publice locale nr. 215/2001](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare, în scopul desfășurării activităților pentru care le-a fost acordată marca socială;

b) sprijin, în promovarea produselor realizate și/sau furnizate, serviciilor prestate ori lucrărilor executate în comunitate, precum și în identificarea unor piețe de desfacere a acestora;

c) sprijin în promovarea turismului și activităților conexe acestuia, prin valorificarea patrimoniului istoric și cultural local;

d) alte facilități și scutiri de taxe și impozite acordate de autoritățile administrației publice locale, în condițiile legii.

(2) Pentru acordarea facilităților prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), autoritățile administrației publice locale își pot aproba în bugetele proprii sumele necesare.

ART. 20

Întreprinderile sociale de inserție, care angajează tineri cu risc de marginalizare socială, astfel cum sunt aceștia definiți în [Legea nr. 76/2002](#) privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, sunt considerate angajatori de inserție și beneficiază de facilitățile prevăzute de lege pentru această categorie de angajatori.

ART. 21

(1) Întreprinderile sociale de inserție pot beneficia de măsuri de sprijin, de natura ajutorului de stat, ce vor fi aprobate prin acte specifice, cu respectarea prevederilor comunitare și naționale în materie de ajutor de stat.

(2) Măsurile de sprijin de natura ajutorului de stat pentru întreprinderile sociale de inserție, prevăzute de prezenta lege, se vor acorda cu respectarea legislației naționale și comunitare în domeniul ajutorului de stat și vor fi implementate prin hotărâre a Guvernului, ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice sau, după caz, prin hotărâre a consiliului local.

(3) Întreprinderile sociale și întreprinderile sociale de inserție pot beneficia anual de programul pentru stimularea înființării și dezvoltării microîntreprinderilor din sfera economiei sociale în conformitate cu prevederile [art. 25¹ lit. d\) din Legea nr. 346/2004](#) privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la Programele naționale destinate finanțării întreprinderilor mici și mijlocii care se derulează de către autoritatea publică centrală cu atribuții în domeniul întreprinderilor mici și mijlocii.

(4) Prin derogare de la prevederile [art. 25¹ din Legea nr. 346/2004](#), cu modificările și completările ulterioare, procedura de implementare pentru programele prevăzute la alin. (3) se aprobă prin ordin comun al conducătorului autorității publice centrale cu atribuții în domeniul întreprinderilor mici și mijlocii și al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor

vârstnice.

ART. 22

Luna mai a fiecărui an este dedicată organizării diferitelor evenimente sau acțiuni de mediatizare a domeniului economiei sociale, având ca scop dezvoltarea locală și cetățenia activă, cooperarea și solidaritatea socială, denumită luna promovării economiei sociale.

CAP. IV

Organizare instituțională

SECȚIUNEA 1

Compartimentul pentru economie socială

ART. 23

(1) În cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice se înființează un compartiment la nivelul Direcției politice de ocupare competențe și mobilitate profesională, cu atribuții în elaborarea politicilor și strategiilor în domeniul economiei sociale, promovarea și sprijinirea întreprinderilor sociale, precum și furnizarea de informații către persoanele fizice și juridice interesate.

(2) Organizarea și funcționarea compartimentului prevăzut la alin. (1) se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare al Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

ART. 24

(1) În cadrul Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă se înființează un compartiment pentru economie socială, care coordonează și monitorizează activitatea agențiilor de ocupare în domeniul economiei sociale, precum și îndrumarea metodologică a acestora.

(2) În vederea asigurării implementării politicilor, dezvoltării și monitorizării domeniului de economie socială, la nivel județean se organizează, în cadrul agențiilor de ocupare, compartimente pentru economie socială.

(3) Organizarea și funcționarea compartimentelor prevăzute la alin. (1) și (2) se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(4) Compartimentele prevăzute la alin. (1) și (2) se organizează cu încadrarea în numărul de posturi aprobat.

(5) Pentru implementarea planului județean de inserție socio-profesională prevăzut la art. 25 lit. i), agenția va aloca resurse financiare corespunzătoare.

ART. 25

Principalele atribuții ale compartimentelor pentru economie socială din cadrul agențiilor de ocupare sunt:

a) analizează și evaluează solicitările persoanelor juridice care desfășoară activități în domeniul economiei sociale în vederea acordării, după caz, a atestatului sau a mărcii sociale;

b) emit deciziile de acordare ori, după caz, de neacordare a atestatului, respectiv a mărcii sociale;

c) introduc informațiile privind întreprinderile sociale, respectiv întreprinderile sociale de inserție, în Registrul unic de evidență a întreprinderilor sociale;

d) informează și acordă sprijin metodologic pentru derularea procedurii de atestare/certificare a întreprinderilor sociale/întreprinderilor sociale de inserție, precum și pentru desfășurarea

activității acestora;

e) monitorizează, la nivel județean, activitatea întreprinderilor sociale, respectiv a întreprinderilor sociale de inserție, și elaborează rapoarte trimestriale privind activitatea desfășurată de acestea, pe care le înaintează Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă;

f) întocmesc raportul anual de activitate și îl transmit Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă;

g) furnizează informațiile necesare actualizării registrului prevăzut la art. 27 alin. (1);

h) propun Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice măsuri de îmbunătățire și dezvoltare a domeniului de economie socială;

i) elaborează, prin consultare cu întreprinderile sociale de inserție, planul județean de inserție socioprofesională, definit prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi;

j) suspendă sau retrag, după caz, atestatul ori marca socială;

k) publică raportul anual de activitate pe pagina proprie de internet.

ART. 26

(1) Se înființează Comisia națională pentru economie socială, fără personalitate juridică, organism de colaborare, coordonare și monitorizare în domeniul economiei sociale, denumită în continuare Comisia națională, cu scopul de a contribui la dezvoltarea economiei sociale prin promovarea și sprijinirea entităților din economia socială.

(2) Comisia națională va avea o reprezentare paritară, va fi compusă din 14 membri și va fi condusă de un președinte, ales de plenul acesteia. Comisia va avea în componență:

a) câte un reprezentant al Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, al Ministerului Economiei, Comerțului și Turismului, al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, al Ministerului Finanțelor Publice, al Ministerului Justiției, al Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, al Ministerului Educației și Cercetării Științifice, la nivel de secretar de stat;

b) câte un reprezentant din partea entităților economiei sociale prevăzute la art. 3 lit. a)-f);

c) un reprezentant al întreprinderilor sociale de inserție.

(3) Membrii Comisiei naționale prevăzuți la alin. (2) lit. a) sunt numiți prin ordin de către ministrul de resort, iar cei prevăzuți la alin. (2) lit. b) și c) sunt numiți prin ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice.

(4) Compartimentul prevăzut la art. 23 alin. (1) va asigura secretariatul Comisiei naționale.

(5) Organizarea și funcționarea Comisiei naționale, inclusiv alegerea președintelui, se reglementează prin regulament intern, aprobat prin ordin comun al miniștrilor prevăzuți la alin. (2) lit. a).

SECȚIUNEA a 2-a

Registrul unic de evidență a întreprinderilor sociale

ART. 27

(1) În scopul asigurării informațiilor necesare, corecte și complete cu privire la situația și evoluția domeniului economiei sociale la nivel național se înființează Registrul unic de evidență

a întreprinderilor sociale, denumit în continuare registru.

(2) Registrul este administrat de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă și cuprinde, după caz, următoarele informații cu privire la întreprinderile sociale și întreprinderile sociale de inserție existente în România:

- a) denumirea completă;
- b) categoria de persoane juridice în care se încadrează;
- c) data înființării;
- d) domeniul de activitate;
- e) cifra de afaceri/valoarea activului patrimonial, pierderile sau profitul înregistrat în anul fiscal anterior;
- f) numărul total de angajați;
- g) documentele care atestă apartenența la grupul vulnerabil;
- h) copia fișei de post/fișelor de post a persoanei/ale angajaților care aparțin grupului vulnerabil;
- i) formele de sprijin de care beneficiază angajatorul;
- j) abaterile/sancțiunile angajatorului;
- k) data acordării/suspendării/retragerii atestatului sau, după caz, a mărcii sociale.

(3) Angajatorii sunt obligați să transmită documentele prevăzute la alin. (2) lit. g) agențiilor de ocupare, în termen de 5 zile de la data la care se demonstrează că persoana angajată aparține grupului vulnerabil sau, după caz, de la data la care au intervenit modificări în documentele furnizate.

ART. 28

Procedura de organizare, actualizare și utilizare a registrului se elaborează de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice, la propunerea Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, și se aprobă prin ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârștnice.

CAP. V

Sancțiuni

ART. 29

Nerespectarea dispozițiilor prezentei legi constituie contravenție și se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei, nerespectarea de către întreprinderile sociale de inserție a condițiilor prevăzute la art. 10 alin. (1), art. 13 alin. (2) și la art. 27 alin. (3);

b) cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei, utilizarea mărcii sociale, de către întreprinderile sociale de inserție, peste termenul de valabilitate prevăzut la art. 13 alin. (1);

c) cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei, utilizarea mărcii sociale de către alte persoane fizice sau juridice care nu sunt deținătorii legali ai acesteia;

d) cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei, în cazul lipsei documentelor doveditoare care certifică apartenența la grupul vulnerabil, prevăzute la art. 6 alin. (2);

e) cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei și retragerea atestatului, încălcarea a cel puțin unui criteriu dintre cele prevăzute la art. 8 alin. (4).

ART. 30

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către:

- a) organele de control ale Ministerului Muncii, Familiei,

Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice și Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, pentru contravențiile prevăzute la art. 29 lit. a)-c) și e);

b) [Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, pentru contravențiile prevăzute la art. 29 lit. d\).](#)

Lit. b) a art. 30 a fost modificată de [art. III din LEGEA nr. 210 din 9 noiembrie 2016](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 913 din 14 noiembrie 2016.

ART. 31

(1) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia jumătate din minimul amenzii prevăzute la art. 29, agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(2) Procesele-verbale vor fi depuse în fotocopie la compartimentul din cadrul agențiilor județene de ocupare a forței de muncă, respectiv a municipiului București.

ART. 32

Dispozițiile referitoare la contravenții, prevăzute la [art. 29, se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 180/2002](#), cu modificările și completările ulterioare.

ART. 33

Amenzile contravenționale aplicate conform prezentei legi se constituie venituri la bugetul de stat.

CAP. VI

Dispoziții finale

ART. 34

(1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice va elabora normele metodologice de aplicare, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1) se modifică [Hotărârea Guvernului nr. 344/2014](#) privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, și Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

ART. 35

Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 6 alin. (2), art. 8 și art. 12-14, care intră în vigoare la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzută la art. 34 alin. (1).

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 23 iulie 2015.

Nr. 219.
